



תת"ע 7281/12/19 - מדינת ישראל נגד אדם רפאל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7281-12-19 מדינת ישראל נ' אדם רפאל
בפני כבוד השופטת עידית פלד

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדם רפאל

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3), וסעיף 39א לפקודת התעבורה, ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה.

2. על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 13.9.18 יום ו' בשעה 01:23 בכביש 6353 ק"מ 2. נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג ניסאן מ.ר. 2727979 או הניע את הרכב הנ"ל במקום ציבורי בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 368 מק"ג, העולה על ריכוז של 240 מק"ג שנקבע בתקנות.

3. הנאשם, באמצעות באת כוחו, כפר בעובדות כתב האישום. הנאשם הודה בנהיגה במקום ובזמן, אך כפר בכמות השכרות, בכיול ותקינות המכשיר, בזמנים, ובמהימנות השוטרים.

4. פרשת התביעה וההגנה נשמעו ביום 9.11.21. מטעם התביעה העידו רס"ר רון בצלאל (באמצעותו הוגשו דו"ח הזמנה לדין וכתב אישום-מוצג ת/1, דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, כולל תחקור חשוד-מוצג ת/2, ודו"ח על עיכוב-מוצג ת/3); ורס"ר חנא עיסאוי (באמצעותו הוגשו טופס בדיקת מפעיל ינשוף תחילת משמרת-מוצג ת/4, טופס בדיקת מפעיל ינשוף סיום משמרת-מוצג ת/5, תעודת בלון-מוצג ת/6, דו"ח על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף בצירוף פלט ינשוף 1479 - מוצג ת/7, ודו"ח על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף בצירוף פלט ינשוף 1482 - מוצג ת/8); וכן הוגשו תע"צ כיול (ת/9), תע"צ תקינות-ביקורת תקופתית (ת/10), ותצהיר קונסולרי (ת/11).



5. מטעם ההגנה העידו הנאשם בעצמו ואשתו.

6. לאחר שמיעת הראיות, ביום 30.11.21 הוגשו סיכומים בכתב מטעם המאשימה; וביום 22.12.21 הוגשו סיכומים בכתב מטעם ההגנה.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, עיינתי בראיות שהוגשו, ושמעתי עדויות העדים והתרשמתי מהופעתם בפני, השתכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים.

8. מטעם המאשימה העיד, כאמור, השוטר רס"ר רון בצלאל, אשר ערך את הדו"ח (1/ת) מיום 13.9.19, וציין: "במהלך פיקוח תנועה אני עומד במחסום משטרה על כביש 6353 בק"מ 0.20 למזרח כיוון כללי. הבחנתי ברכב הנל שהגיע ממערב נהוג ע"י הנ"ל ונעצר לידי ביקשתי מהנהג הנ"ל לבצע בדיקת נשיפון אלקטרוני מספרי. בבדיקה התקבלה תוצאה של 470 מק"ג אצטין נהג + 1. מיד הודעתי לנהג הנ"ל שהוא מעוכב לצורך בדיקת נישוף ואסור לו מרגע זה לאכול, לשתות, לעשן לגיהק ואו להכניס דבר מה לפיו או לאפו. אני ביצעתי לנהג הנ"ל בדיקת מאפיינים. מפיו של הנהג נדף ריח של אלכוהול. במהלך מילוי הטפסים בניידת הנהג היה איתי בקשר עין ווידאתי שלא הכניס דבר מה לפיו או לאפו. הקראתי לנהג את סעיף 8 מדוח הפעולה ובסיום העברתי אותו לחנא עיסאוי בשעה 01:55 לבדיקת נישוף בבדיקה התקבלה תוצאה של אלכוהול בפה והנהג חזר להשגחה שלי עד לשעה 02:20 בשעה זו העברתי אותו שוב לחנא לבדיקה חוזרת בינשוף בבדיקה התקבלה תוצאה של 368 מיקרוגרם מיד הודעתי לנהג שהוא נחשד שיכור ואסור לו לנהוג. קצין היחידה ביצע לנהג הנל שימוע.

דברי הנהג/ת אני מצטער ושוב מצטער לא אחזור על זה שוב לעולם."

השוטר רון בצלאל, גם ערך את דוח על עיכוב (3/ת); ודו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (2/ת), וציין: כי הרכב נעצר לבדיקה אקראית בשעה 01:23; בוצעה בדיקת נשיפון ונמצאה אינדיקציה לשכרות בערך של 470 מק"ג; בשיחה ראשונית הנהג טען כי החל בנסיעה מהיקב, שתה אלכוהול בשעה 23:00 מסוג בירה, ביקב, בכמות של בירה וחצי, לא נטל תרופות, ולא השתמש בסמים; השוטר ציין ריח אלכוהול מהפה, הופעה מסודרת, ומגיב לעניין; בוצעה בדיקת מאפיינים, והנהג היה יציב במבחן עמידה ובמבחן הליכה על קו, וביצע בהצלחה מבחן הבאת אצבע לאף; ובסעיף 8 לדו"ח 1/ת השוטר סימן כי דרש מהנהג לבצע בדיקת נשיפה לשם איתור אלכוהול, וסימן את הרובריקה לפיה הסביר לנהג כי "נהג רכב או מורה נהיגה המסרב לדרישת שוטר לתת דגימת נשיפה לבדיקה, רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות, שעונשה פסילה בפועל של שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק, וכי גם טעמים רפואיים אינם עילה מוצדקת לסרב להיבדק"; והנהג חתם בפני השוטר, כי הוסברו לו מטרת נטילת הדגימה ומשמעות הסירוב להיבדק, וכי לאחר שהוסברו לו הדברים הוא מסכים למסור את הדגימה המבוקשת לבדיקה; והשוטר גם סימן, כי הנהג היה תחת משמורתו מרגע עצירת הרכב והוא וידא כי כל העת מרגע שנעצר ועד שהעבירו לנטילת דגימה, הנהג לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, ולא הכניס דבר מה לפיו או לאפו; והוא העביר את הטיפול בנהג לצורך נטילת דגימה בשעה 01:55 לשוטר חנא עיסאוי; ובתחקור חשוד באזהרה, לאחר שנמצא בבדיקת נשיפה אלכוהול



ברכז של 368 מק"ג, מסר הנהג כי נהג מהיקב לחרש, לאחר שבשעה 23:30 בערך שנה ביקב, בנוכחות אשתו, בקבוק וחצי בירה, והוא לא לקח תרופות, ואכל לאחרונה אתמול בלילה מלוח; וכשנשאל מה ההסבר שלו לכך שבבדיקת ינשוף נמצא שיכור, השיב הנהג: "אין לי הסבר מגיע לי"; ולא ביקש להוסיף דבר מעבר לכך.

בחקירה נגדית נשאל השוטר רון בצלאל האם היו מספר פעמים שניסה לבצע בדיקת נשיפון, והנאשם אמר לו שיש לו קושי במתן הנשיפות בשל מחלת אסטמה ממנה הוא סובל, והשוטר השיב: "אני לא זוכר דבר כזה כי לא רשמתי. רשמתי שביצעתי לנהג בדיקת נשיפון אלקטרוני מספרי ובדיקה התקבלה תוצאה של 470 מיקרוגרם. ... אני לא זוכר דבר כזה. ואם היה דבר כזה הייתי רושם את זה." (עמוד 5 שורות 15-22); והשוטר אישר כי בדיקת המאפיינים יצאה תקינה (עמוד 5 שורות 29-32).

עוד אישר השוטר בצלאל, כי הרכב נעצר בשעה 1:23, הוא העביר את הנהג בשעה 1:55 לבדיקת ינשוף, ו"רשמתי בנסיבות שבדיקת ינשוף התקבלה תוצאה של אלוהול בפה והנהג חזר להשגחה שלי עד לשעה 02:20. בשעה זו העברתי אותו שוב לחנה לבדיקה חוזרת בינשוף." (עמוד 6 שורות 2-7); ובין הבדיקות הנהג היה איתו בקשר עין "רשמתי שהוא היה איתי בקשר עין. ... אני יכול לשער שזה בניידת אבל אני לא זוכר. ... איתי בניידת. אם אני רושם שהייתי איתו בקשר עין אז הוא היה איתי בניידת. ... אני מקריא בנסיבות המקרה. "במהלך מילוי הטפסים בניידת. הנהג היה איתי בקשר עין." (עמוד 6 שורות 14-22), וכשעומת עם טענת הסניגורית, כי בזמן ההמתנה בין בדיקות הינשוף הנאשם ואשתו המתו בתוך האוטו, ללא השגחה וללא קשר עין, והוא הביא לאשת הנאשם מיץ, השיב: "אני לא זוכר דבר כזה" (עמוד 7 שורות 17-26), ו"לא זוכר דבר כזה. ציינתי שהייתי איתו בקשר עין בזמן ההמתנה" (עמוד 8 שורות 9-13); והעיד, כי: "כשאני מטפל בחשוד אני רק עם החשוד, אני לא יום ולא יומיים במערכת, אני עושה את התפקיד שלי, שאם החשוד איתי אני רק איתו ואני לא מטפל בדבר אחר עד שאני מעביר אותו. מהתחלה ועד לבדיקת הינשוף ועד לשחרור. ... ברגע שאני מעביר את החשוד לבדיקת ינשוף, אני לא זוכר מה עשיתי כי הוא לא תחת אחריות שלי. הסברתי קודם שאני לא מטפל באף אחד אחר עד שאני מסיים עם החשוד. ברגע שיש תוצאה אני ממשיך איתו לחקירה תחת אזהרה. בדוח פעולה ת/2 בסעיף האחרון תחקור חשוד." (עמוד 8 שורות 1-8).

עדוּתו של השוטר רון בצלאל היתה עניינית, עקבית, ומהימנה, והותרה רושם אמין ומקצועי. ניכר היה, כי מדובר בשוטר מנוסה ומקצועי, ותשובותיו בחקירה הנגדית היו ענייניות ועקביות, ועדותו לא נסתרה בחקירה נגדית; ושוכנעתי כי היא משקפת את העובדות כפי שראה אותם השוטר בעת ביצוע האכיפה.

9. השוטר רס"ר חנא עיסאוי, מוסמך להפעיל ינשוף (עמוד 8 שורות 30-32), ערך בדיקות למכשיר הינשוף בתחילת (ת/4) ובסיום המשמרת (ת/5), וערך דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף בצירוף פלטים חתומים על ידי השוטר והנהג (ת/7-8), וציין בדו"ח על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף ת/7: כי בתאריך 13.9.2019 בשעה 01:55, עקב חשד, ערך לנהג בדיקת נשיפה באמצעות מכשיר ינשוף; לאחר שהנהג הועבר אליו בשעה 01:55 על ידי השוטר רון בצלאל; והוא וידא כי מרגע שעוכב ועד לבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן הנבדק לא שתה, לא אכל, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, ולא הכניס דבר לפיו או לאפו; וכי נעשה שימוש בפיה חדשה עבור כל מחזור נשיפה שבוצע; ובמקום הבדיקה לא נכח איש; והוא וידא שהתוצאה הסופית שמופיעה בצג המכשיר זהה לתוצאה הסופית המופיעה בפלט; ועל פי פלט בדיקה מספר 1479 לא ניתן היה להשלים את הבדיקה מהסיבה אלוהול בפה המתן 15 דקות.



ובדו"ח על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף ת/8 ציין השוטר: כי בשעה 02:20 הנהג הועבר אליו על ידי השוטר רון בצלאל, והוא ערך לנהג בדיקת נשיפה באמצעות מכשיר ינשוף; והוא וידא כי מרגע שעוכב ועד לבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן הנבדק לא שתה, לא אכל, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, ולא הכניס דבר לפיו או לאפו; וכי נעשה שימוש בפיה חדשה עבור כל מחזור נשיפה שבוצע; ובמקום הבדיקה לא נכח איש; והוא וידא שהתוצאה הסופית שמופיעה בצג המכשיר זהה לתוצאה הסופית המופיעה בפלט; ועל פי פלט בדיקה מספר 1482 בדגימת האויר הנשוף נמצא ריכוז אלקוהול בליטר אחד של אויר נשוף של 368 מיקרוגרם, שהוא ריכוז העולה על הסף שנקבע בתקנות התעבורה.

השוטר עיסאוי אישר בחקירה נגדית, כי עשה לנאשם בדיקה ראשונה (1479) אשר יצאה לא תקינה (עמוד 11 שורות 4-5); ובסיום הבדיקה הראשונה העביר את הנאשם לאחריותו של רון בצלאל, ובין הבדיקות הוא עצמו לא שמר על קשר עין עם הנאשם והסתמך על רון בצלאל (עמוד 11 שורות 6-9), ובעצם קיבל את הנאשם מהשוטר בצלאל "ואני מוודא עם השוטר שחלפו 15 דקות לפחות בהם לא אכל ולא שתה וכו'" (עמוד 11 שורות 14-21); ובבדיקה השנייה (1482) "במחזור השני הייתה נשיפה אחת לא תקינה ואחרי זה נשיפה תקינה והתקבלה תוצאה" (עמוד 11 שורות 10-13); וכי "במקום הבדיקה שעשיתי לו את הבדיקה לא היה איתו איש ... אני לא זוכר אם הייתי ליד רון בצלאל." (עמוד 11 שורות 28-31), "הבדיקה בוצעה בכביש 6353 בק"מ 0.2 שם קיבלתי אחריות על אותו נהג וביצעתי לו את הבדיקה. איפה בדיוק רון בצלאל היה אני לא יודע." (עמוד 12 שורות 1-2).

גם עדותו של השוטר עיסאוי היתה עניינית, מקצועית, ומהימנה, ולא נסתרה בחקירה נגדית; ועדותו אמינה עלי.

10. כאמור, עדותם של השוטרים הותירה עליי רושם חיובי ואמין, ושוכנעתי כי היא משקפת הלכה למעשה את נסיבות המקרה. ניכר היה, כי מדובר בשוטרים שמנוסים בביצוע בדיקות שכרות לנהגים, ופעלו על פי הוראות הדין; ועדותם אף לא נסתרה בחקירה נגדית, ותשובותיהם בחקירה הנגדית היו ענייניות ומקצועיות; ומצאתי את עדותם מהימנה.

11. אמנם העדים השוטרים לא זכרו בעת מתן עדותם את האירוע, ונעזרו בדו"חות שערכו, אולם לשם כך נערכים הדו"חות. שכן אך סביר הוא כי שוטר, המתמודד עם מקרים שונים מידי יום ביומו, לא יזכור פרטי אירוע שהתרחש מעל שנתיים לפני עדותו. לשם כך נועד "כלל הקפאת הזכירה בעבר", התיעוד בזמן אמת בכתב נועד להתמודד עם חוסר היכולת לזכור את פרטי כל דו"ח ודו"ח, והוא מהווה הקפאת זכירה שבעבר. "לא ניתן לצפות משוטרים שיזכרו כל דו"ח ודו"ח אשר הם רושמים שכן אם כך נעשה, נמצא עצמנו בסבך התנצחויות משפטיות בעבירות תעבורה, אשר הטיפול המהיר והיעיל בהם מהווה אחד מיסודות האכיפה בתחום זה. לחיזוק עניין זה הובא סעיף 27 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961, אשר לפיו ניתן לקבל כראיה הודעה בכתב של שוטר." (רע"פ 11741/05 עו"ד שי גילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.06.2006)). וראו גם רע"פ 9298/11 אילון כהן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.12.2011).

12. גרסת הנאשם -

בשיחה ראשונית, לאחר שבוצעה בדיקת נשיפון ונמצאה אינדיקציה לשכרות, הנאשם טען כי החל בנסיעה מהיקב, שתה



ביקב אלוהול בשעה 23:00 מסוג בירה, בכמות של בירה וחצי, לא נטל תרופות, ולא השתמש בסמים (ת/2, סעיף 4).

בתחקור חשוד באזהרה, לאחר שנמצא בבדיקת נשיפה אלוהול בריכוז של 368 מק"ג, מסר הנאשם כי נהג מהיקב לחריש, לאחר שבשעה 23:30 בערך שתי ביקב, בנוכחות אשתו, בקבוק וחצי בירה, והוא לא לקח תרופות, ואכל לאחרונה אתמול בלילה מלווח; וכשנשאל מה ההסבר שלו לכך שבבדיקת ינשוף נמצא שיכור, השיב הנאשם: "אין לי הסבר מגיע לי"; ולא ביקש להוסיף דבר מעבר לכך. (ת/2, תחקור חשוד).

בדברי הנהג בדו"ח הזמנה לדין וכתב האישום נרשם: "אני מצטער ושוב מצטער לא אחזור על זה שוב לעולם." (ת/1).

בעדותו בפני העיד הנאשם: "חזרנו ממסעדה אני ואשתי במסעדה עצמה אכלנו והזמנתי לי בירה. ישבנו ואכלנו טוב וכשיצאתי משם לא זוכר את השעה בדיוק וכשחזרתי לכיוון חריש עמדו שם שוטרים. בתחילה עמד שוטר אחד שעשה לי ינשוף כדי לשאוף ושחרר אותי ואמר לי סע. כמה מטרים אחרים היה עוד שוטר, השוטר רון, עצר אותי ובדק אותי שוב ואמר לי שיש לי אלוהול בפה. אמר לי לעצור בצד ואז הוא עשה בדיקת מאפיינים על הקו ועם הרגליים והוא אמר לי שאני נראה פיקס בסדר גמור ובדיקת המאפיינים בסדר גמור ורק המכשיר מראה ששתייתי. אז עמדנו בצד וחיכינו שיבוא השוטר שהיה פה כרגע (חנא). ישבתי באוטו עם אשתי וחיכינו לו עד שיבוא. כשהוא בא עשינו בדיקה באוטו שלו עם מכשיר יותר גדול והוא אמר לי לחכות שמשהו יצא לא תקין ולא בסדר. חזרתי חזרה לרכב ואז אשתי הלכה לשוטר רום, וביקשה ממנו לנסוע להביא לשתות והוא אמר שזה בלתי אפשרי לנסוע והוא הביא לנו מהניידת שקית של היילו והיה משקה גויאבות וזהו שתינו. הרגשתי לא טוב מהמשקה כי אני סובל מצרבות יש לי בעיות של אסטמה וכבד ואני לא שותה. אני לקחתי שני כדורים רני (כדורים נגד צרבת חזקה) וזהו. אחר כך חזרתי חזרה לשוטר והוא עשה לי את הבדיקה. אחר כך בא קצין קובי משהו אז הוא אמר לי ככה וככה צריך לעכב לך את הרישיון ולקחת את הרכב. ביקשתי שלא ייקח את הרכב כי הוא לא שלי והוא נתן לי את הרכב ונסענו הביתה. אחר כך הגעתי לבית המשפט אחרי כמה ימים ביקשתי שיחזירו לי את הרישיון והפחיתו לי את התקופה ל- 20 ימים." (עמוד 14 שורות 16-32); וכשנשאל האם הוא סובל מבעיות רפואיות, השיב "כן, במקרה יש לי אישור של הרופא זה מציק לי המון בשינה וסיפרתי לרופא שהולך להיות לי משפט והוא אמר שזה קרה בעבר שיש מישהו שיש לו את הבעיה הזו וזה משפיע מאוד למי שיש בעיות כבד וזה משפיע על הנשיפה." (עמוד 14 שורות 4-7). עוד העיד הנאשם, כי הוא "סוכן של רמי לוי. אחראי על כל המותג שלו מחדרה צפונה קריית שמונה וגוד פארם וכל המותגים של רמי לוי וזה העבודה שלי ויש לי אחריות מאוד גדולה. לקחתי משכנתא ומגדל ילדים וצריך את הרישיון מאוד." (עמוד 15 שורות 1-3).

בחקירתו הנגדית, העיד הנאשם: כי היה עם אשתו במסעדת היקב "מסעדת דגים על הים בנתניה" (עמוד 15 שורות 25-29), וכי שתי בירה "כן. אני אחד שלא שותה." (עמוד 15 שורות 30-31), "כן, הודיתי ששתייתי" (עמוד 16 שורות 1-2); וכי שתי כדורים "נכון, כן שני כדורים רני" (עמוד 16 שורות 3-4); וכשעומת עם גרסתו בשיחה ובתחקור לפיה לא נטל תרופות, השיב: "לא לקחתי תרופות. הוא שאל אותי בהתחלה לא נגעתי, מה פתאום? אחרי שעה וחצי שעתיים בא הבחור השני שישבתי באוטו ושתייתי את המשקה זה עשה לי רע מאוד ואז לקחתי את שני הכדורים. ... חיכיתי פה רבע שעה. בזמן הזה לא לקחתי תרופות אבל לא אחרי כך כן. פעמיים עשיתי. ... בין שתי התוצאות. ... לא זוכר את הזמנים. ... לא, זה היה לפני. לא לא זוכר סליחה, ברגע שרון הביא לי את השתייה לקחתי את זה. לא זוכר מתי." (עמוד 16 שורות 5-19).



הנאשם אישר את הדברים כפי שנרשמו בדברי הנהג בדו"ח ת/1 ואמר: "גם עכשיו אני אמרתי את זה. אני אחד שלא שותה. אסור לי לשתות ואני לא צורך אלכוהול בכלל. אני סובל מזה. גם בדיקת המאפיינים היתה פיקס." (עמוד 16 שורות 22-23); וכשנשאל איך הוא מסביר את התוצאה של 368 מק"ג, השיב: "לא יודע איך זה עובד זה סה"כ מכשיר. הבנתי שזה בעיה בכבד וזה מראה את זה יותר בנשיפה. ... לא, אני לא יודע. ... זה מה שאמר לי רופא." (עמוד 16 שורות 24-33).

הנאשם גם עומת עם דבריו בשימוע לפני פסילה מנהלית, לפיהם "אתה אמרת לו בשימוע "היינו אני ואשתי ועקב מתח בינינו טעיתי ששתיתי ונהגתי". זה מה שאמרת לקצין?", והנאשם השיב: "לא, אמרתי לו שנכון שהיה בינינו ויכוח קטן וזהו. אני ואשתי בדרך כלל שיש משהו בינינו אנחנו פותרים את זה במסעדה. היה בינינו ויכוח לפני זה ואני מצטער. אני לא שתיתי לאבד את הראש ועכשיו לאבד את עצמי ותביא שוב את השוטר רון, היה שם אנשים מסטולים שקיללו איפה שעשו את הבדיקה. אני ואשתי ישבנו כמו פנצרים. ברור שזה מה שאני אגיד לו. זה חשוב לי מאוד ואין לי כוונה לנסוע ואני מתעב אנשים ששותים ונוסעים. ברור שאני אגיד לו שאני מצטער. מה אני אגיד לו? אני הכי מצטער בעולם." (עמוד 17 שורות 1-8).

בחקירה חוזרת נשאל הנאשם על ידי באת כוחו האם כדורי צרבת זה תרופות, והשיב: "לא, אפשר לקנות את זה בכל מקום. זה לא תרופה. אין לזה מרשם." (עמוד 17 שורות 28-30).

טענות הנאשם, כי שתה ברכב ולקח כדורים וסובל מאסטמה ובעיה רפואית בכבד המשפיעה על הנשיפה, הינן טענות שלא נטענו בפני השוטר בשטח (כפי העולה מעדות השוטר בעמוד 5 שורה 22); ועל אף שהיתה לנאשם ההזדמנות להוסיף ולטעון כאשר תוחקר, הוא לא טען דבר וחצי דבר בעניין זה; וטענות אלה אף סותרות את דבריו בשטח, גם בשיחה הראשונית וגם בתחקור, לפיהם לא נטל תרופות ולא ציין קושי רפואי; ומנגדות לעדויות השוטרים; והנאשם גם לא זכר האם שתה ולקח את התרופה לפני בדיקת הינשוף השניה או לאחריה.

מדובר בטענות כבושות, אשר אף לא הועלו בכפירה בפני, ועלו לראשונה בעדויות.

כפי שפורט לעיל, יש בגרסתו של הנאשם סתירות ותמיהות, והיא אינה מתיישבת עם הדברים שמסר לשוטרים בשטח; וההסברים שנתן (במסגרת חקירה חוזרת שמדובר בכדורי צרבת ללא מרשם, ושהוא אינו זוכר את הזמנים) היו לא משכנעים; וכפי שיפורט להלן, הדברים גם אינם מתיישבים במלואם עם עדות אשתו; והתרשמתי כי הנאשם מסר את עדותו בפני בכדי להרחיק עצמו מן העבירה שמיוחסת לו.

13. אשתו של הנאשם העידה בפני, כי: "אני ואדם נסענו למסעדה ביקב. נשנשנו אכלנו והוא שתה כוס בירה והכל היה בסדר. עבר שעה וחצי עד הנהיגה. הוא לא היה קצת מסטול. הוא היה בסדר. אז פשוט יצאנו משם ונסענו ברכב אדם נהג והגענו לכיכר לכיוון חריש פנינו ימינה. עצרה אותנו ניידת ועשתה לו בדיקת נשיפה ואמרה לנו שאנחנו צריכים להמשיך לנסוע. כמה מטרים אחרי עצרה אותנו עוד ניידת והסברנו לשוטר שהרגע עשו לנו בדיקת נשיפה והוא אמר שצריך לעשות את זה שוב. אדם ניסה לעשות, אדם אסתמטי וקשה לו עם הנשימה והוא ניסה לנשוף כמה פעמים ולא הצליח והשוטר אמר לו להמשיך לנסות. הוא ציין בפני השוטר שהוא אסתמטי וקשה לו והשוטר אמר לו שבכל זאת ימשיך עד שיצליח. לאחר שהבדיקה הצליחה, השוטר ביקש ממנו לחכות בצד כדי לבצע בדיקה יותר רשמית. חיכינו בצד עד הבדיקה ובינתיים היינו בצד הדרך לדעתי וגם ברגע שהשוטר עצר אותנו היו עוד שלושה או ארבעה מעוכבים בצד



הדרך. היה גם אחד המעוכבים שצעק והשתולל והיה המון רעש. הוא קרה לאדם להגיע לעשות את הבדיקה של הינשוף זה היה ליד הניידת וכל הזמן הייתי צמודה אליו ואז הוא אמר לנו ששוב אנחנו צריכים להמתין. בהתחלה היינו בצד עישנו סיגריה אחר כך בשלב יותר מאוחר ביקשתי מהשוטר לנסוע לתחנת הדלק הקרובה כי הייתי מאוד צמאה ובכלל ביקשתי לנסוע לילדים כי אמרתי שאני צריכה לשחרר את הבייבסיטר והוא אמר שאין אפשרות כזו ואני צריכה להישאר והוא הגיע אלי עם בקבוק שתייה זה היה מיץ גויאבות לדעתי, מיץ טבעי לא זוכרת את השם. ישבנו באוטו אני ואדם ושתינו ואז לאדם היה קצת צרבת כי הוא סובל מצרבות, אז הבאתי לו מהתיק שלי כדורים נגד צרבת, שני כדורים וגם ברכב עוד עישנו וזה לקח המון זמן ואז קראו לנו לבדיקה נוספת. עשינו את הבדיקה הנוספת וזהו חיכינו לקצין שגם איתו היה עיכוב ואמרנו שהוא באירוע והוא התעכב. בסיום האירוע אמרו לי לקחת את הרכב ושאיני אסע הביתה. ... בעלי עובד עם הרכב, הוא סוכן בצפון. אנחנו לאחרונה לקחנו משכנתא של 95 אחוז, ז"א שאנחנו משלמים סכום גבוהה. אנחנו גרים בחריש ואין שם הרבה מקומות עבודה ואין אזור תעשייה ולכן צריך רכב כי יש בעיה עם תחבורה ציבורית. מה שאומר שאם אדם לא יעבוד ממש לא נצליח לסגור את החודש." (עמוד 18 שורות 7-31).

בחקירתה הנגדית, עומתה אשתו של הנאשם עם העובדה שהנאשם לא הזכיר שהם עישנו סיגריה, והשיבה: " אני מספרת את מה שהיה את הסיפור שלי. ... הייתי איתו. אנחנו מדברים על משהו שהיה לפני שנתיים זה לא קרה אתמול." (עמוד 19 שורות 3-7); ובהמשך העידה כי "זה אירוע משמעותי ולכן אני זוכרת לפרטי פרטים." (עמוד 19 שורה 10), אך כשעומתה עם העובדה שהנאשם תיאר שהשוטר הביא בקבוק בשקית של ילו העידה כי: " יכו להיות, לא זוכרת. ... עם שקית או בלי שקית זה יותר מידי. אני זוכרת שביקשתי לנסוע לקנות לשתות והוא אמר שהוא יביא לי והוא לי מיץ גויאבות אם זה היה עם שקית או לא אני לא זוכרת." (עמוד 19 שורות 15-25), ואישרה כי השוטר הביא לה את בקבוק השתיה "כן, אני ביקשתי." (עמוד 19 שורות 22-25).

התרשמתי כי אשתו של הנאשם מסרה את עדותה בפני בכדי לסייע לבעלה הנאשם; אך יש בעדותה סתירות, והיא אינה מתיישבת עם עדויות השוטרים, ואף לא עם הדברים שמסר הנאשם בפני.

כך למשל, הטענה כי הנאשם "ציין בפני השוטר שהוא אסמתי וקשה לו" כלל לא נטענה על ידי הנאשם עצמו, ונשללה על ידי השוטר (עמוד 5 שורה 22); הטענה כי הנאשם ואשתו "בצד עישנו סיגריה" וגם ברכב עוד עישנו" כלל לא נטענה על ידי הנאשם עצמו, והשוטרים אף לא נשאלו על כך בחקירתם בפני; וגם הטענה כי אשתו של הנאשם "כל הזמן הייתי צמודה אליו" נשללה אף היא על ידי השוטר (עמוד 11 שורה 29), וגם הנאשם עצמו לא העיד כי אשתו נכחה לצידו בבדיקת הינשוף (עמוד 14 שורה 28); ובאשר לבקבוק השתיה, גם אם השוטר אכן הביא לאשת הנאשם בקבוק שתיה, לא הוכח ולא שוכנעתי כי הנאשם עצמו שתה ממנו.

יוער, כי אשתו של הנאשם אף נכחה באולם הדיונים במהלך שמיעת פרשת התביעה ועדויות השוטרים (ראו עמוד 14 שורות 9-10 לפרוטוקול).

14. נהיגה בשכרות היא עבירה התנהגותית מסוג אחריות קפידה - דהיינו שאין התביעה נדרשת להוכיח את הלך נפשו של הנהג, אלא אך את היסודות העובדתיים של בעבירה, ובכלל זה - נהיגה ברכב, בדרך או במקום ציבורי כשהנהג שיכור.



15. בענייננו, כאמור, הנאשם הודה בנהיגה במקום ובזמן, אך כפר בשכרות.

16. **עבירת הנהיגה בשכרות מחולקת למספר סוגים של מצבי שכרות, הנובעת מצריכת אלוהול, כעולה מהגדרת השכרות, לפי סעיף 64ב לפקודת התעבורה:**

"שיכור" - אחד מאלה:

(1) מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב; [...]

(3) מי שבגופו מצוי אלוהול בריכוז הגבוה מהריכוז שקבע שר התחבורה, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

"..."

"שכרותו של הנהג, עקב צריכת אלוהול, עשויה לנבוע, אם כן, בשל שתיית משקה משכר בעת הנהיגה; כאשר בגופו של הנהג נמצא אלוהול בריכוז הגבוה מן הריכוז המירבי אשר נקבע בתקנות, על-ידי שר התחבורה; וכאשר הנהג נתון תחת השפעת משקה משכר, מעל לרף המינימלי שנקבע בתקנות. חשיבות ההבחנה בין המצבים השונים, נעוצה בדרכי ההוכחה של כל אחד מהם." (רע"פ 5166/14 יבגני קרופצקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.05.2015)).

17. בענייננו, האישום הינו מכח הוכחה מדעית - בדיקת ינשוף.

כידוע, למכשיר ה"ינשוף" עומדת חזקת תקינות (רע"פ 2981/21 חיים שטרית נ' מדינת ישראל) נבו 12.05.2021; רע"פ 8380/19 יונתן ארזאן נ' מדינת ישראל) נבו 23.01.2020; רע"פ 10218/17 פז רובינזון נ' מדינת ישראל) נבו 27.02.2018; רע"פ 3981/11 נעם שרביט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.07.2012); ועפ"ת (מחוזי-ים) 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עינת מלכה עוזרי (פורסם בנבו, 14.10.2010).

בענייננו, על פי כתב האישום ריכוז האלוהול המיוחס לנאשם (368 מק"ג בליטר אחד של אויר נשוף) עולה על הכמות המותרת בד"ן (240 מק"ג), כפי שנקבעה בתקנה 169א לתקנות התעבורה, ולפיכך, יש בו כדי להוכיח מעל לכל ספק סביר כי הנהג הינו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב(א)(3) לפקודה; זאת בכפוף לכך שהמאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להראות כי הבדיקה בוצעה כד"ן ובהתאם לדרישות, כי מפעיל המכשיר היה מוסמך לבצע את הבדיקה, וכי הבדיקה בוצעה במכשיר תקין.

18. תקינותו של מכשיר הנשיפה

בענייננו, תקינות המכשיר הוכחה, שכן הוכחו בפניי בדיקות הכיול של המכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה (עמוד 9 שורות 7-11); הבדיקות בוצעו על ידי השוטר רס"ר חנא עיסאוי, מפעיל מוסמך (עמוד 8 שורות 32-30, עמוד 9 שורות 13-15, עמוד 10 שורות 8-15, ועמוד 11 שורה 1), תוך מילוי הדרישות לבדיקת כיול המכשיר בתחילת המשמרת ועם סיומה (ת/4, ת/5), והוגשה תעודת בלון (ת/6); ובדיקות אלה לא נסתרו בחקירה נגדית.



באשר לחסרונם של פרטי מספר הצילינדר וריכוז ערך הגז בטופס בדיקת סיום משמרת (ת/5) - אינני סבורה, כי יש בחסרונם של פרטים אלה, כדי להעלות ספק אם בלון הגז הוחלף, כפי טענת ב"כ הנאשם בסיכומים (בסעיף 6 לסיכומים), ומקובלת עלי בעניין זה עדות המפעיל עיסאוי:

"בבדיקות התחלה וסיום משמורת אנחנו בודקים שהמכשיר תקין וניתן לעבוד איתו. מציין לגבי הטופס סיום משמרת בעיון בטופס לפני שנכנסתי לאולם ראיתי ששכחתי לציין את מספר הצילינדר בטופס ואת ריכוז ערך הגז מה שמצוין בטופס תחילת משמרת. אפשר לראות שמדובר באותו בלון שהבלון לא הוחלף לפי פלט בקרת כיוול שמופיע ערך גז בקרה יומי 349 כשזה תואם לטופס תחילת משמרת ותואם לערך שמופיע בתעודת בלון." (בעמוד 9 שורות 7-11); ובחקירה נגדית: "לפי הפלט של בקרת כיוול מופיע לנו ערך גז בקרה יומי ששם הערך הוא 349 מה שמופיע בת/4 תחילת משמרת ואותו ערך שמופיע בת/6 בתעודת בלון אותם ערכים. ... מספר הצילינדר מופיע בטופס תחילת משמרת ותעודת הבלון אבל לפי ערך הגז ניתן לדעת שזה אותו בלון" (עמוד 12 שורות 29-30 - עמוד 13 שורות 1-3).

אינני סבורה, אם כן, שיש באמור לעיל כדי לפגוע בהליך כיוול המכשיר. "לא כל סטייה מנוהל משטרתי שוללת את היכולת להוכיח מי ערך את הבדיקה ואת תקינותה, על אף הצורך להקפיד הקפדה יתרה על קיום הוראות הנוהל" (עפ"ת (מחוזי חי') 45854-07-20 **מחמוד עמאש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.11.2020) בפסקה 31); ואין בפגם הטכני של העדר רישום מלא בידי המפעיל כדי לכרסם בהוכחת תקינות מכשיר הינשוף.

כמו כן, כפי שעולה מתעודת עובד הציבור (ת/10), נערכה למכשיר ביקורת תקופתית והמכשיר נמצא תקין; וכך גם בוצע כיוול תקופתי, כפי שעולה מתעודת עובד ציבור ותעודת כיוול ת/9; ותעודות אלה לא נסתרו וב"כ הנאשם וויתרה על חקירת עורכי התע"צ.

בדיקות אלה, כולן, מעידות על תקינותו של מכשיר הנשיפה.

19. מפעיל המכשיר היה מוסמך לבצע את הבדיקה

בענייננו, הסמכתו של השוטר חנא עיסאוי כמפעיל ינשוף אינה שנויה במחלוקת, והוא העיד על כך במסגרת חקירתו הראשית (עמוד 8 שורות 30-32, ועמוד 9 שורות 13-15).

אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם (בסעיף 6 לסיכומים) לפיה, טעות השוטר ברישום של תאריך מדויק של רישיון המפעיל ע"ג ת/4 יש בה כדי לפגום באמינותו של השוטר המפעיל; ומקובלת עלי עדות השוטר כי "בטופס תחילת משמרת נרשם בטעות 2019 במקום 2018" (עמוד 9 שורות 14-15); ונראה כי מדובר בטעות סופר טכנית, שאין בה כדי לפגום במהימנות השוטר.

ועל אף ששגה המפעיל, בכך שלא מילא את פרטי מספר הצילינדר וריכוז ערך הגז בטופס בדיקת סיום משמרת (ת/5), טעה ברישום תאריך תעודת המפעיל בטופס ת/4, "עדיין הראיות והעדויות שנשמעו מובילות למסקנה חד משמעית שהינה כי המפעיל מיומן ומנוסה." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 13608-02-21 **עתאמלה נ' מדינת ישראל**, 18.4.21, פסקה



(34).

20. אופן ביצוע בדיקת הנשיפה לנאשם

על המאשימה להוכיח, כי הבדיקות שערכו עדי התביעה באמצעות המכשיר נעשו עפ"י הנהלים וההנחיות, לרבות זמן המתנה של 15 דקות בין מועד עצירת הרכב ועיכוב הנאשם ועד למועד ביצוע בדיקת הינשוף, ללא אוכל וללא משקה, על פי הוראות היצרן (עפ"ת 25457-04-10 מ"י נ' עוזרי (פורסם בנבו, 14.10.10)).

לאחר ששמעתי את העדים, ועיינתי במוצגים שהוגשו, הוכח בפני, כי הנאשם נעצר לבדיקה בשעה 01:23, ומרגע זה ועד לביצוע בדיקת הנשיפה הראשונה בינשוף בשעה 01:55 ובדיקת הנשיפה השנייה בינשוף בשעה 02:21 היה בפיקוח, והוכח פרק זמן מינימלי של 15 דקות בין בדיקה לבדיקה במהלכו הנאשם לא שתה/אכל/עישן/הקיא/גיהק או הכניס דבר מה לפיו או לאפו:

מהשעה 01:23 עד השעה 01:55 היה הנאשם בפיקוחו של השוטר רון בצלאל, אשר ציין בדו"ח ת/1

כי לאחר שהתקבלה אינדיקציה לשכרות בנשיפון "מייד הודעתי לנהג הנ"ל שהוא מעוכב לצורך בדיקת ינשוף ואסור לו מרגע זה לאכול, לשתות, לעשן לגיהק, או להכניס דבר מה לפיו או לאפו. אני ביצעתי לנהג הנ"ל בדיקת מאפיינים. מפיו של הנהג נדף ריח של אלכוהול. במהלך מילוי הטפסים בניידת הנהג היה איתי בקשר עין ווידאתי שלא הכניס דבר מה לפיו או לאפו. הקראתי לנהג את סעיף 8 מדוח הפעולה ובסיום העברתי אותו לחנא עיסאוי בשעה 01:55 לבדיקת ינשוף";

וסימן על גבי הדו"ח פעולה (ת/2 - סעיף 9) כי "החשוד היה תחת משמורתי מרגע עצירת הרכב ואני ווידאתי כי כל העת מרגע שנעצר ועד שהעברתי לנטילת הדגימה הנהג: לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, לא הכניס דבר מה לפיו או לאפו";

וכן העיד בפני, כי "רשמתי שהוא היה איתי בקשר עין. ... אני יכול לשער שזה בניידת אבל אני לא זוכר. ... איתי בניידת. אם אני רושם שהייתי איתו בקשר עין אז הוא היה איתי בניידת. ... אני מקריא בנסיבות המקרה. "במהלך מילוי הטפסים בניידת. הנהג היה איתי בקשר עין." (עמוד 6 שורות 15 - 22).

מהשעה 01:55 היה הנאשם בפיקוחו של מפעיל הינשוף חנא עיסאוי, אשר סימן בדו"ח ת/7 כי בהעברת הנאשם אליו וידא כי הנהג לא שתה, לא אכל, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק ולא הכניס דבר מה לפיו או אפו; ועל פי תוצאת הבדיקה בפלט, לא ניתן היה להשלים את הבדיקה מהסיבה אלכוהול בפה המתן 15 דקות; והנהג חזר להשגחה של השוטר רון בצלאל, כפי האמור בדו"ח ת/1: "בבדיקה התקבלה תוצאה של אלכוהול בפה והנהג חזר להשגחה שלי עד לשעה 02:20. בשעה זו העברתי אותו שוב לחנא לבדיקה חוזרת בינשוף"; כפי העולה מעדות השוטר עיסאוי בעמוד 11 שורות 4-7; וכפי העולה מעדות השוטר בצלאל בעמוד 6 שורות 5-7, ובעמוד 6 שורה 15 - עמוד 8 שורה 15:

"...כשאני מטפל בחשוד אני רק עם החשוד, אני לא יום ולא יומיים במערכת, אני עושה את התפקיד שלי, שאם החשוד איתי אני רק איתו ואני לא מטפל בדבר אחר עד שאני מעביר אותו. מהתחלה ועד לבדיקת הינשוף ועד לשחרור. ...



ברגע שאני מעביר את החשוד לבדיקת ינשוף, אני לא זוכר מה עשיתי כי הוא לא תחת אחריות שלי. הסברתי קודם שאני לא מטפל באף אחד אחר עד שאני מסיים עם החשוד. ברגע שיש תוצאה אני ממשיך איתו לחקירה תחת אזהרה. בדוח פעולה ת/2 בסעיף האחרון תחקור חשוד. ... ציינתי שהייתי איתו בקשר עין בזמן ההמתנה. ... אני מפנה אותך לת/1, לנסיבות המקרה. "

מהשעה 02:20 היה הנאשם בפיקוחו של מפעיל הינשוף חנא עיסאוי, אשר סימן בדו"ח ת/8 כי בהעברת הנאשם אליו וידא כי הנהג לא שתה, לא אכל, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק ולא הכניס דבר מה לפיו או אפו; וראו גם עדותו של השוטר עיסאוי: "סעיף 5 בעצם הוא בהמשך לסעיף 4, שבסעיף 4 אני מציין שקיבלתי את הנאשם מהשוטר בצלאל ואני מוודא עם השוטר שחלפו 15 דקות לפחות בהם לא אכל ולא שתה וכו'." (עמוד 11 שורות 18-19).

לפיכך, אין ממש בטענת ב"כ הנאשם, כי החומר הראייתי מתייחס אך ורק לבדיקה הראשונה (עמוד 4 לסיכומים מטעם הנאשם).

אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם ל"החסרת פרט מהותי" בגרסאות השוטרים באשר למספר הנוכחים (סעיף 7 לסיכומים מטעם הנאשם), - וזאת שעה שהשוטר בצלאל העיד באשר למספר הנוסעים ברכב (הנהג + נוסעת), ואילו השוטר עיסאוי העיד באשר לנוכחים בעת ביצוע בדיקת הינשוף בפניו (הנהג עצמו); ולא מדובר בגרסאות סותרות; וגם הנאשם עצמו לא העיד כי אשתו נכחה לצידו בבדיקת הינשוף.

אינני מקבלת גם את טענת הנאשם כי לא נשמר קשר עין רציף מעצירתו ועד לביצוע בדיקת הנשיפה השנייה, ולא היתה השגחה, והוא עישן ושתה ולקח כדורים בזמן שהמתין בין הבדיקות ללא השגחה:

כאמור לעיל, הוכח בפני, כי הנאשם נעצר לבדיקה בשעה 01:23 ובוצעו בדיקות נשיפה בינשוף בשעה 01:55 ו-02:21; ומרישומי השוטרים וחקירתם עולה כי ווידאו שהנאשם לא שתה/אכל/עישן/הקיא/גיהק/הכניס דבר מה לפיו או לאפו לפחות 15 דקות לפני כל בדיקה, וכי נעשה שימוש בפיה חדשה עבור כל מחזור נשיפה שבוצע (ת/7, ת/8 - ס' 7); ורישומי השוטרים לא נסתרו, על אף שנחקרו ע"י ב"כ הנאשם; והתרשמתי כי עדויות השוטרים מהימנות ומגובות בדו"חות שערכו; וכאמור לעיל, הטענה כי הנאשם שתה ועישן ברכב ולקח כדורים בין הבדיקות, נטענה רק בבית המשפט; ובתחקור חשוד באזהרה לאחר הבדיקות, הנאשם לא טען דבר וחצי דבר בעניין זה, וכשנשאל מתי לאחרונה נטל תרופות, השיב כי לא לקח תרופות; והנאשם עצמו בעדותו כלל לא העיד כי עישן, וגם לא זכר האם שתה ולקח את התרופה לפני בדיקת הינשוף השנייה או לאחריה; ואני מעדיפה את עדויות השוטרים על פני עדותם של הנאשם ואשתו בפני, כפי שפירטתי לעיל.

וגם אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה עצם הפער בין מספרי בדיקת הינשוף (בדיקות 1479, 1482) מעיד כי השוטר רון בצלאל היה עסוק בעצירה של חשודים נוספים ולא שמר על קשר עין, - שכן בניגוד לנטען על ידי ב"כ הנאשם, השוטר בצלאל לא העיד כי "באותו אירוע נכחו במשמרת 2 שוטרים בלבד" (סעיף 5ב. לסיכומים מטעם הנאשם); אלא אישר את השאלה "תאשר לי שבמשמרת הזו הייתם שני שוטרים במקום אתה והעד הנוסף עיסאוי?" (עמוד 5 שורות 7-8); ולא נשאל האם היו רק 2 שוטרים בלבד; וזאת בניגוד לשאלה שנשאל השוטר עיסאוי "תאשר לי



שהייתם בק שני שוטרים במשמרת אתה ורון בצלאל?", והשיב "אני לא יכול לאשר לך, אני לא יודע כמה שוטרים היו במשמרת בסה"כ ... אני לא יודע להגיד לך כמה שוטרים היו בסה"כ במשמרת" (עמוד 9 שורות 28-31); ועל פי עדות הנאשם, היו במקום לפחות 3 שוטרים: "בתחילה עמד שוטר אחד ... כמה מטרים אחרים היה עוד שוטר, השוטר רון, ... וחיכנו שיבוא השוטר שהיה פה כרגע (חנא)..." (עמוד 14 שורות 18-22); ועל פי עדות אשת הנאשם, היו במקום לפחות שתי נידות: "עצרה אותנו נידת. ... כמה מטרים אחרי עצרה אותנו עוד נידת ..." (עמוד 18 שורות 9-10); וב"כ הנאשם לא ביקשה ולא הציגה דוח עיסוק ממנו ניתן היה ללמוד את מספר השוטרים באותה משמרת; וכאמור לעיל, השוטר בצלאל נחקר והעיד, ועדותו לא נסתרה: "כשאני מטפל בחשוד אני רק עם החשוד, אני לא יום ולא יומיים במערכת, אני עושה את התפקיד שלי, שאם החשוד איתי אני רק איתו ואני לא מטפל בדבר אחר עד שאני מעביר אותו. מהתחלה ועד לבדיקת הינשוף ועד לשחרור. ... הסברתי קודם שאני לא מטפל באף אחד אחר עד שאני מסיים עם החשוד. ברגע שיש תוצאה אני ממשיך איתו לחקירה תחת אזהרה. ... ציינתי שהייתי איתו בקשר עין בזמן ההמתנה" (עמוד 8 שורות 1-13).

לפיכך, אני דוחה את טענת הנאשם, כי בניגוד לגרסת השוטרים, הוא לא היה תחת השגחה, ושתה ועישן בין הבדיקות.

21. שכרותו של הנאשם

משהוכחה בבדיקת נשיפה באמצעות מכשיר נשיפה תקין, על ידי מפעיל מוסמך ומיומן, בהתאם לנהלים, בבדיקה שבסיומה הופק פלט נשיפה תקין המלמד על כמות של 368 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אחד של אוויר נשוף, כמות העולה על זו הקבועה בחוק ועל רף האכיפה כפי שנקבע ביחס למכשיר הינשוף, הוכחה שכרותו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

תוצאת המדידה מתיישבת עם גרסת הנאשם, לפיה שתה בקבוק וחצי של בירה במהלך הערב עובר לנהיגתו; ומפיו של הנאשם נדף ריח של אלקוהול; עובדות שיש בהם כדי לחזק את תוצאת בבדיקת הנשיפה.

בהקשר זה יוער, באשר לטענת ב"כ הנאשם כי קיימים סוגים שונים של בירה עם אחוז אלקוהול נמוך (סעיף 9 לסיכומים מטעם הנאשם), הרי שגם בעניין זה לא טען הנאשם דבר וחצי דבר, לא בשיחה הראשונית, לא בתחקור באזהרה, וגם לא בעדותו ובחקירתו בפני, והדברים עלו אך במסגרת חקירה חוזרת.

אמנם הנאשם לא כשל במבחני הביצוע (ת/2 ס' 7), ובדיקת המאפיינים של הנאשם היתה תקינה; אך, כאמור לעיל, נדף ממנו ריח אלקוהול, והוא הודה כי שתה בקבוק וחצי של בירה; ובענייננו אין מדובר באישום מכח בבדיקת מאפיינים אלא מכח בבדיקת ינשוף; ומקום שהמיוחס לנאשם מבוסס על תוצאת בבדיקת נשיפה, הרי שדי בריכוז האלקוהול שנמצא אצל הנאשם כדי לבסס את האשמה המיוחסת לו גם ללא בבדיקת מאפיינים. הבדיקה המדעית, קרי בבדיקת הנאשם במכשיר הינשוף, מלמדת על שכרותו. וראו דברי בית המשפט בעפ"ת (מחוזי מרכז) 27364-08-10 **מדינת ישראל נ' אהרן רועי** (פורסם בנבו, 13.02.2011):

"כך גם בנסיבות האמורות אין לייחס משמעות רבה לעובדה שבדיקת המאפיינים הייתה תקינה שכן כאשר יש ראיה מדעית בדבר שכרותו של אדם אין משמעות רבה לבדיקת המאפיינים."



לנוכח כל האמור לעיל, יש לקבוע כי תוצאת בדיקת הנשיפה היא תוצאה אמיתית ונכונה, אשר משקפת את ריכוז האלכוהול בגופו של הנאשם, ומהווה הוכחה מעל לכל ספק סביר למיוחס לו.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני מרשיעה אותו בעבירת השכרות, כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ב, 11 ינואר 2022, במעמד הצדדים